

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

No. 5-6, Vol. 41., May-June--květen-červen 2007.

Firma MEDIA PROFILE /Sr.Consultant Christopher Holcroft/ se dohodla s představiteli Greater Toronto Airports Authority a 17.5.2007 umožnila asi 40ti redaktorům etnických publikací, radioprogramů a televizních pořadů, aby si prohlédli nedávno dokončený TERMINAL 1. /Stojí na místě býv.terminálů 1 a 2./ Odborný výklad podali nejvyšší představitelé korporace. Na fotografii jsou zleva: Lloyd A. McCoomb, PhD, P. Eng., President and Chief Executive Officer, 3. zleva je p. Toby Lennox, V.P., Corporate Affairs a po jeho levici Scott B. Armstrong, Manager, Media Relations. Na "dvojce" je vydavatel "Kanadských Listů", který výše uvedeným ukázal doklad, že v srpnu 1961 byl jedním ze šesti kanadských imigračních úředníků, kteří pracovali na původním maltonském letišti za roční mzdu \$3720:00. Další výhoda nových terminálů: mají OCAP-Airport Customer Assistance Program pro ty, kteří mají potíže s chůzí. MJ

ZEMŘEL HEREC SVATOPLUK BENEŠ

Ve věku 89 let zemřel minulý pátek herec Svatoptuk Beneš.

Patřil k legendám prvorepublikového filmu, za svůj umělecký život ztvárnil desítky filmových a divadelních rolí. Mezi nezapomenutelné patří například nadporučík Lukáš z Dobrého vojáka Švejka.

Zemřel bývalý senátor Zdeněk Vojtř

Praha - Ve věku nedožitých 70 let zemřel v pondělí večer po dlouhé vážné nemoci bývalý místopředseda Senátu Zdeněk Vojtř (ČSSD). První senátor za Příbramsko Vojtř byl členem horní komory v letech 1996 až 2002; čtyři roky vedl senátorský klub, poté působil ve vedení horní komory. (čtk)

Problém se skautským zákonem

fejeton

JIŘÍ STRÁNSKÝ

21.4.2007 byla Praha plná skautek a skautů. Nejvíce Staroměstské náměstí, kde s radostí a elánem a bez vnucování ukazovali na skauting nejen u nás, ale po celém světě. Neboť letos skauti slaví sto let své existence.

Nechce se mi připomínat, že u nás dvě totalitní zakázaly skauting třikrát, a dávaly do placu hádanku, která z nich víckrát. Nechce se mi vypočítávat, kolik skautů za těch tolatit bylo zavraženo a na kolik let (zase s hádankou, která z těch totalit byla na odsuzování štedřejší), ani se mi nechce připomínat, že mezi politickými vězni odsouzenými za jiné odboje než právě ten skaut-

ský taky byli skauti. Ale mám radost, že jsem celé ty roky jedním z nich. A že jsem se dočkal toho, že o nich můžu takhle veřejně psát - v čase, kdy řada současných poslanců našeho parlamentu byla členy té jediné správné strany, to možné nebylo.

Chodil jsem v sobotu mezi osádkovanými holkami a kluky i dospělými a vzpomínal na dobu těsně po válce, kdy se ke skautskému kmeni denně hlásily nové a nové tváře svítící dychtivostí a touhou udělat všechno, aby se z té děsivé války co nejrychleji vzpamatovaly nejen země, ale i lidské duše. Vzpomínal jsem na rok 1947 (v němž nám Stalin zakázal přijímat americkou pomoc), v němž se nedaleko Paříže sjelo z celého světa osmdesát tisíc skautů, aby tomu světu ukázali, že jednou z velkých zbraní lidstva proti vzniku dalších válek je skautský zákon.

Vím, že to zní až příliš vznešeně a pateticky, ale pokusím

se dokázat, že až tak vznešené a patetické to zase není. Představte si prosím, že by skupina poslanců podala návrh, aby byl přijat do prvního čtení skautský zákon včetně všech vysvětlujících dodatků, jímž se mezi skauty říká skautské zásady. A že by každý poslanec k tomu mohl říct své jako při debatě o zákonu o Ústavu paměti národa. S vědomím, že by podle tohoto zákona už nesměli lhát, a museli tedy mluvit pravdu, museli by přednostně pomáhat starým, slabým a nemohoucím, museli by být čestní a své bližní upřednostňovat před sebou samými, museli by kdykoliv být připraveni i za cenu vlastního nepohodlí pomoci komukoliv. Dokonce i vlastní zemi.

V Anglii je dodnes skautství nejlepší vizitkou pro politika. Kdo by to řekl. Zajímaly by mě vizitky našich poslanců. Obzvlášť některé některých. O to víc mi skauti dělají radost.

Army honors Winslow man's Iraq service

By DOUG HARLOW

WINSLOW — 1st Lt. Philip Doll of the United States Army Reserve says he signed up for the military to get some help paying for college.

That was just weeks before Sept. 11, 2001, and before the invasion of Iraq.

Doll, a 1996 Winslow High School graduate, ended up getting his education, but much of it came on the firing line as a platoon leader, guiding convoys of fuel and equipment across the hostile terrain of central and western Iraq.

For that, Doll, 28, was awarded the Bronze Star Medal this month for meritorious combat service. The award is among the nation's highest military honors.

Doll said his unit encountered roadside bombs and small arms fire, one time getting caught on the road to Baghdad.

"We were on the outskirts of Baghdad and we got shot at with some small arms fire, probably AK-47s, and I called in on the radio — we had gun trucks escorting us — and they engaged the insurgents."

"A couple of the trucks got hit, but no one was hurt. The armor repelled any of the rounds. We did have some close calls."

Doll was deployed to Iraq in November 2005 and remained there until August of this year, when he returned home.

"I remember while I was deployed I couldn't wait to get home, it's all I really looked forward to," he said. "However, now, finally being home and finally taking time to relax, I think about how I miss being with my soldiers."

"It's funny how you always want it the way you don't have it ... even though I miss them, I still am happy to finally be home."

Doll said he always wanted to serve his country, in part because his mother's family escaped Communist Czechoslovakia for freedom in America. He said his mother and her parents and sister were held in a Communist prison in Czechoslovakia before fleeing in the 1960s.

"If it wasn't for this country, I wouldn't be here," Doll said. "I had always wanted to serve my country. My family came over here with almost nothing. This country gave my family a home, gave them freedom, which they didn't have in Communist Czechoslovakia."

Doll earned accolades as a platoon leader in Iraq with the U.S. Army's 220th Transportation Co.

In a citation accompanying the award of the medal, Army officials said Doll and the soldiers in his platoon performed flawlessly every time they "left the wire" and went into combat.

"His well-led and well trained platoon was the 'go to' platoon when the company received any

First Lieutenant Philip Doll is the grandson of Vincenc and Maria Hodek, son of Norbert and Věra Doll. He was born in Jersey City, NJ in August 1978. He lived in Flushing, NY and later in Winslow, Maine. Then graduated at Technical College in Auburn, Maine with honors in the spring of 2001 in the field of Computer Technology. He joined the U.S. Army Reserve, went to Fort Benning, Georgia for basic training and graduated as Private First Class. Obtained Bachelor's degree in Computer Information Systems.

mission forecast as exceptionally difficult or out of the ordinary," the citation reads. "1st Lt. Doll was a 'dirty boots' leader that could often be found performing vehicle maintenance with his soldiers."

His skill and training on computers also made him the "go to" guy in setting up and maintaining his company's electronic equipment.

Doll's platoon of 26 tractor trailers and 43 soldiers drove more than 4,000 miles, hauling over 3,000 tons of critical supplies for combat operations in central and western Iraq.

After high school Doll studied computer science at Rochester Institute of Technology and Central Maine Community College in Auburn. He completed his program in computer science at Thomas College in 2003.

Doll also studied karate and jujitsu for eight years at Huard's in Winslow, achieving a second-degree brown belt. Doll teaches part time and is a freelance computer and network consultant.

His mother, Vera, who lives in Winslow, said her son inherited his strength of will from his German father, Norbert, and from her family, whom she described as anti-Communist dissidents.

"Communists, they took everything from my family," she said. "So we came to this country to be free, finally; it took many years. We enjoyed living in freedom."

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel: 905 278 4116
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky, inseráty, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada... \$ 20.00
USA... \$ 28.00
Zahrani, letecky... \$ 30.00

Sdělení čtenářům v ČR: Dobrovolně
předplatné lze poslat na adresu:
Renata Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdělení čtenářům na Slovensku:
Dobrovolně předplatné lze poslat poštovní
poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kaličišková 23, 917 01 Trnava.

„Honorární konzul Polešovic“ v Montreálu, Josef Janík, je stále aktivní v krajaňském životě, např. kolem čs. letního tábora Hostýn, ale bystří si i paměť a trpělivost skládačkami, angl. jig nebo puzzel. Když dostal od přátel z Polešovic tuto skládačku, vjela do něho jemu typická výdrž a dal ji dohromady během rekordní doby 100 hodin. Poslal nám tu složenou mapu světa a napsal nám, že se zavazuje, až mu někdo pošle puzzel jiný, že jej složí za 75 hodin! Trpělivost má. Čekal v exilu na osvobození ČSR 41 let!

(905) 823-4844

Dr. George F. Zacal
Dr. Catherine A. Zacal
Dentists

1096 Feeley Court
Mississauga (Clarkson), Ontario L5J 4S5

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Manželé Tmejovi, původně z Vysokého Mýta /tedy: „kujebáci“/, jsou aktivní ve farnosti sv. Václava v Torontě. Snímek je z 10.3.2007.

Krajané v Manitobě si pochvalují korektní zacházení se „zákazníky“ se strany Hon.konzula ČR arch.B.Randy a jeho personálu. Adresa je: Hon.Consulate of the Czech Republic, 310-115 Bannatyne Ave., 3rd floor, Winnipeg, MB R3B 0R3. Tel./204/942-0981. E-mail: winnipeg-honorary.mzv.cz /bez „-“/. Provozní hodiny jsou jen ve čtvrtek 14.00 do 16.00, ale pro naléhavé případy sdělil p. hon.konzul krajanům svou privátní adresu: 836 Coventry Rd., Winnipeg, MB R3R 1B7, tel./204/896-4668. Vypadá to, že „Praha“ měla šťastnou ruku.--14.5. bylo v Torontě slavnostní křtění angl. verze knihy V.Havla „Stručně prosím“. Byl u toho i Paul Wilson, překladatel.--Jerry Formánek se zasloužil o vznik Celestial Gallerie v č.3112 Dundas St. W., v Torontě. Provoz byl zahájen výstavou skla tří umělců; trvá do 10.6.07.--Pro kuchařky: dill je kopr a caraway seed je kmín.--Hlavním knězem ukrajinské katedrály na Cawthra Rd. v Mississauze je Rev. Roman Pankiw, přítel Masarykova Československa.--Firma Czech Books prodává i česká fotbalová trička a humorná trička pro děti.--Podle čtk Kanada studuje otázku možného zneužívání kan. uprchlického systému a trendy v počtu zamítnutých žádostí o víza, než se rozhodne zrušit víza pro Čechy. Možnost legálního studia a legálního přistěhování byla podstatně rozšířena. Turisté pracující „na černo“ způsobují pokuty sympatickým zaměstnavatelům a v případě zranění nespadají pod WCB/Workmen's Compensation Board/.--Další záhada vyřešena: fern je kapradí a heather je vřes.--Snažíme se, aby hromadné výpravy kanadských souborů lid.tanců mířily na moravské Slovácko. Dali jsme OFDA /Ont. Folk Dance Association/ přehled tamních festivalů.--22ti-letý Rakušan Franz Strohsack emigroval do Kanady v r.1954 a v Montreálu začal podnikat s 200 dol. v kapse. Dnes je Frank Stronach bilionářem a pokouší se dostat na ruský trh přes Putinova přítele, p.Derepasku./Jeho dcera Belinda se málem stala ministerskou předsedkyní Kanady!--„European Reporter“/Toronto/ přinesl velkou reportáž o ČR a „šéfa státu“ V.Klause všestranně chválí.--Kanada má prý na 250.000 bezdomovců.

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Nejnovější české bestsellery:

(Vítezslav, Uš, Kuras, Frybova, Legátová, Hálková...)
politické, historické a románové romány, dětské knihy, kuchařky,
detektivky, biografie, 100 různých CD (hudba, pohádky, mluvené slovo), naučné i zábavné
CDROM, filmy na DVD, křivky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005, CZ nálepky, karty,
hračky a další české věci...

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Pozoruhodné novinky:

V.Michal: „Báječný rok /deník 2005/, 360 stran,
CA \$ 30. Václav Havel: „Prosím stručně“, 256
stran, CA \$ 33. Jan Drábek: „Hledání štěstí
u cizáků“. Tyto knihy obohatí Vaši dovolenou!

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!

Návštivte naše webové stránky

www.czech-books.com

nebo volejte zdarma 1 877 287 1015

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC-V8S 5J9.

Nové knihy na skladě

Prague Travel Guide
Nesnesitelná lehkost byti. Kundera
Umělohmotný třípokoje. Hálková
Leonardův kabinet
Zlá hodina. Marquez
Stalin a sovětské impérium. Mongili
Lásky a lidé z mého života -
Kabátová
Mnichovská dohoda. Čelovský
Nic není tak prosté. Legátová
Slabost pro každou jinou pláž
Deník šitenc milenky. Obermannová
Den, kdy se slétly vlaštovky. Binar
Válka růží. Vaňková
To byl můj život? Kohout
Tha Američech Dream. Sinclair
Mocní a všemohoucí. Albright
Neviditelné oběti komunismu v zemi
javorů
Akorát že mi zabili táta. příběh Kryla
Jiří Voskovec a Jan Werich

TROCHU HISTORIE

Ríká se, že dobrá fotografie nahradí 1000 slov. Tato je navíc základním dokumentem krajaňského života v Torontě. Zachycuje svatbu manželů Petrincových v Masarykově Halle 26.8.1945. Dokazuje, že nejméně 60% našich tehdy bylo ze Slovenska. Ihned první vlevo sedí první čs. přistěhovalec v Torontě, Matúš Pavlík s paní /přijeli v r.1924/. Poznáváte rodinu Přistupovu, Tichonádovu, Chvostkovu, Růžovu, Rejzkovu, Stričkovu, Kočí, Chmelovu, Štěpánkovu a další? Snímek je z pozůstalosti P.V.Havlíka, býv. předsedy Masarykova domu. MT

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA Dostali jsme do ruky kopii seznamu osob, které dnech 20.-28.2.1948 zadržela Oblastní úřadovna StB v Praze. Č.1 je student Rudolf Nevrlka, nar. 1.3.1923 v Radkovicích, obviněný z krádeže a přechovávání tržskavin z voj. skladu. Č.29 je JUC. Josef Mestenhauser, nar. 23.7.1925 ve Vrchlabí, bytem Masarykova kolej v Praze XIX, obviněn z protistátní činnosti. Seznam má 55 jmen.--Am.elektronická firma JABIL plánuje výrobu mobilů a počítačových součástek v Užhorodu. Mluví se o evropském "Silicon Valley".--10.Me-

Slovákům léky zlevňují

Bratislava - Na Slovensku je to opačně jak v Česku. Od prvního dubna tam klesly ceny léků na předpis. Zlevnění medikamentů o 6,6 procenta zdůvodnilo ministerstvo zdravotnictví posledním slovenské koruny. (et)

100 LET OD NAROZENÍ EDUARDA INGRISHE

V letošním roce by se dožil 100 let český hudební skladatel, kapelník, fotograf, kameraman, mořeplavec a dobrodruh Eduard Ingriš. Muzeum jiho-východní Moravy ve Zlíně, kterému věnovala Ingrišovu pozůstalost paní Nina Ingrišová, uspořádalo několik akcí na počest tohoto výročí. V dubnu 2005 proběhla výstava fotografií E. Ingrise z let 1948 až 1970. Komentovaná prohlídka výstavy byla spolu s promítáním nejstarších Ingrišových filmů obsahem „Cerné hodinky s E. Ingrisem“ v květnu tohoto roku. Národní muzeum fotografie společně s naším muzeem zahájilo 2. července 2005 výstavu z fotografického díla E. Ingrise, doplněnou vybranými trojrozměrnými předměty. Doprovozním programem výstavy byla přednáška o životě a díle E. Ingrise s hudebními a filmovými ukázkami. V srpnu 2005 se zástupci MJVM zúčastní slavnostního odhalení pamětní desky na rodném domě E. Ingrise ve Zlíně u Slaného. Ve spolupráci s Klubem H-Z a za finanční podpory ministerstva kultury a kulturního fondu města Zlína vydalo letos Muzeum jv Moravy brožuru o životě a díle E. Ingrise s dobovými fotografiemi a dalšími dokumenty. Brožuru je možno zakoupit v pokladně muzea.

Magdalena Preimingerová

Welzl je čestným občanem Zábřehu

ZABŘEH NA MORAVĚ

(sos). Po pětadesáti letech se v Zábřehu na Moravě udělovaly tituly Čestný občan města.

Rozhodli o tom záběžští zastupitelé po bouřlivé diskusi již v závěru loňského roku. Navrhovatelé předložili jména čtyř osobností, které se zapály výrazně do dějin Zábřehu.

„Leopold Falz byl německý historik. I když neměl s nacistickým společenstvím, byl v pětadvacátém roce vyhnán ze svého bytu na ulici. O několik dnů později zemřel na zápal plic, tehdy mu bylo asi osmdesát let,“ popisuje osud muže jeden z předkladatelů návrhu

Milan Kratochvíl. Další významnou osobností je Joža Malý, zakladatel Sokola v Zábřehu i prvního českého knihkupectví v tomto koutu Moravy. Mezi válkami byl zvolen jako jeden z prvních Čechů za starostu. Čestným občanem Zábřehu se stal také cestovatel Jan Eškymo Welzl, který za polárními kruhem učil místní obyvatele české zručnosti.

Jedním mužem, který se udělení čestného titulu dožil je Ctibor Lolek. „O tomto muži se mluví jako o chodící záběžské kronice. Patří také k lidem, kteří se zasloužili o znovuoobnovení místního muzea, přispěl i k objasnění řady záhad v dějinách města,“ uvedl Kratochvíl.

Naše skupina zásobuje jiné stanice čerstvým českým chlebem.--Klub absolventů Baťovy školy práce má 500 členů./Vydavatel t.l. je jediným českým členem./--Spol.R.Jelínek z Vizovic vede stále soudní spor s kanadskou občankou Jamilou Jelínkovou. Po únoru 48 byla palírna konfiskována a rodina se vystěhovala do Izraele a pak dál do Kanady. Spor je u Nejvyššího správního soudu.--Při diskusi o pomníku Pohraniční stráž v Poběžovicích vyšlo najevo, že o život přišlo na 650 pohraničnicků, ale jen 12 z nich zahynulo při ozbrojeném střetu. Ostatní doplatili na mýny, autonehody či spáchali sebevraždu. Prokazatelně PS zastřelila 143 lidí, 95 jich zahynulo v elektrických drátech a 11 se utopilo.--Historici jako J.Pospíšil a Z.Šedivý přišli na to, že StB nasadila do "Světlny" jistého A.Slabíka a pak ho poslala přes Rakousko do Austrálie. Tam byl

aktivní mezi krajaný, ale není znám, zda i v Austrálii ve spolupráci s StB pokračoval. Jeho vdova nyní žádá od autorů anulu-vu.--F.Kinský má nárok na český pas, ač žije v jižní Americe. Zda dostane nějaký majetek v ČR není jisté; platí výrok Ústavního soudu, že šlo o konfiskaci podle Benešových dekretů.--Zámek v Opocně byl se souhlasem hraběnky Kristíny Colloredo-Mansfeldové převeden do vlastnictví státu. Hraběnka vyrostla částečně v Kanadě.--Byv. SS-ák W.Solar se stal Krajským tajemníkem KSČ v Jihlavě; když se na to přišlo, byl vězněn 16 let ve Valdicích a v Jáchymově. Nyní chce od ČR náhradu ve výši 16 milionů Kč.--Před hotelem Alexandia v Luhačovicích mají stánek manželé Trllovi. Nabízejí zákazníkům "koupelnový litý mramor" firmy Canadian Marble, kterou údajně vlastní Henry Skritek z Toronto.--Šéf švédské firmy Skanska Steve Graham dostal čestný doktorát České technické univerzity ČVUT. Poctěni byli i V.Klaus a J.

Lékaři vzdali čest kardiochirurgovi

Brno/ Známy brněnský kardiochirurg Jan Navrátil. To je osobnost brněnské medicíny, po níž lékaři pojmenovali setkávání odborníků v tomto oboru. Navrátil byl prvním lékařem, který provedl operaci na otevřeném srdci.

Kottler.--Ivan Medek, 82, se domnívá, že Rakušané by měli mít možnost kdykoliv náš Temelín kontrolovat.--Nejslavnější loupežník Václav Babinský má v pražském Řepích větší pomník, než leckterý státník a má na něm jen jméno a data 1796-1879.

Jawa chce nahradit populární

třístapadesátku novým čtyřtřítrem Týnecký výrobce motocyklů Jawa Moto chce v letošním roce zaplnit díru na trhu po klasické třístapadesátce novým čtyřtřátním dvoudálcem o objemu 250 ccm. Stroj firma představila na pražské výstavě Motocyklů a s jeho uvedením na český trh počítá v květnu. ČTK to řekl generální ředitel firmy Vladimír Zasadil. Nová dvěstěpadesátka podle Zasadila velkou část dílu převzala od došlujícího dvoutřátního stroje Jawa 350 Basic, což se příznivě projevilo na ceně. Jawa 350 se od poloviny loňského roku nesmí v Česku a dalších zemích EU prodávat, protože neplní ekologické normy. Motor nové Jawy naopak díky katalyzátoru a přidáváním spalování výfukových plynů plní normu Euro 3. Jawa Moto vznikla v roce 1997 jako nástupce tradičního výrobce motocyklů, který disponuje chráněnou značkou Jawa.

Ptactvo nebeské nad Moravou je smutné..Dne 25.12.06 zemřel v Leštině u Zábřehu zakladatel a aktivní člen ZO Českého svazu ochránců přírody, Jaroslav Řoutil. Na snímku je před místním populárním pekařstvím.

HOTEL QUESTENBERK

Hotel Questenberg, Úvoz 15, 110 00 Praha 1 - Hradčany, tel. 220 407-600.

Kam v Praze?

Hotel Questenberg - v budově z dob vlády Rudolfa II. (1610), který se nachází mezi Starohradským Klášterem a Loreánským náměstím - 500 m od Pražského Hradu Vás srdečně zve ke srázení příjemných chvil ve "staré vlasti". Nabízíme komfort spojený s neopakovatelným výhledem na panorama pražských památek z hotelových pokojů - za přijatelné ceny. Hotel Questenberg vznikl po rozsáhlé rekonstrukci v roce 2003 v budově, kterou nechal postavit první pražský Opak Kasper Questenberg. PROTECTUI PAUPERUM - BLIŽNÍM KU PROSPĚCHU - to byl jeho záměr a v dnešní úspěšné době se i my snažíme naplňovat jeho myšlenky, sloužit jako oáza klidu pro krajaný, kteří se rádi vracejí ke svým kořenům.... Nabízíme Vám 30 pokojů, vybavených rustikálním dřevěným nábytkem.

Ceny pro krajaný: jednolůžkový pokoj se snídaní, za jednu noc :120 EURO, dvoulůžkový:150 EURO. V červenci a srpnu: další sleva 10 EURO. Ceny v zimě: 80 a 100 Euro. Vál.veteráni mají 5 EURO slevu za osobu a noc. Při týdenním pobytu: poslední noc zcela zdarma, s odvoláním na "KL".

Další informace získáte na našich stránkách : www.questenberg.cz
Pište, volejte ! hotel@questenberg.cz, nebo 011-420 220 407 600.

MUSEUM III. ODOJE

v Příbrami

Vás zve k návštěvě expozic

POLITIČTÍ VĚZNI V URANOVÝCH DOLECH
ŽENY V ODOJI A ZA MŘÍŽEMI VĚZNIC
ONI BYLI PRVNÍ

Uskutečňujeme též návštěvu restaurovaného vězeňského tábora Vojna, kde zaistíme odborný výklad, v případě potřeby i s překladem pro cizince

Otevřeno celoročně út-ne od 10 00 do 16 00 hod.
Tel, fax (zázn.): 318 628 606

Ruzyň rozdá okolním obcím miliony

Praha - Ruzyňské letiště dá letos okolním obcím přes 20 milionů na nové chodníky, zeleň či kanalizaci. Pokračuje i výměna oken pod trasami letadel. "Letiště tím do určité míry kompenzuje rušivé vlivy ze svého provozu," konstatoval Václav Kašek, starosta Horoměřic a zároveň předseda Sdružení právnických osob dotčených provozem Letiště Praha. Ruzyň za posledních osm let investovala už bezmála 600 milionů korun, aby omezila dopady z narůstající letecké dopravy, která obyvatele okolních obcí obtěžuje především hlukem. "Ekologie je jednou z nejvýznamnějších priorit Letiště Praha," tvrdí generální ředitelka ruzyňského letiště Hana Černochová.

Nikdy neříkej, že něco nejde, protože se vždycky najde nějaký bibec, který neví, že to nejde, a udělá to.

O LETCÍCH

Václav Kolesa vydal 8 knih!--

Augustin Šesták se nar. v Malešicích 7.3.1918. Jeho Velouš byl v říjnu 1940 sestřelen po náletu na Brémy.

Stal se v POW, povedl se mu i útek, ale byl chycen. Válku přežil a usadil se se svou angl.manželkou Stellou,roz.Perryovou,ve Vlašimi,kde měli dceru Alenu. Ještě v r.1947 se rodina přestěhovala do Anglie a 2 roky později do Kanady. Nakonec našli domov v Ilope,BC. Po rozvodu se Šesták přestěhoval do Lac la Hache,kde žil se svou přítelkyní Phyllis. Jeho dcera Alena se stala učitelkou v Lake Williams,BC. Naše otázka:žije stále A.Šesták?--V Netolicích zemřel R. Haering ml.syn válečného letce.--"Pytlák" nás upozornil na vyjimečnou knihu plk.Jana Wienera "Vždy proti proudu",145 stran.S gen.Stanovským na fotce je Petr Uruba, býv.POW.--Stíhač M.Štandera dostal v r.2000 hodnost gen.mjr.--V Anglii zemřeli: S/L Ant.Hruška,Jiří Desmond-Mikulecký a Josef Pařez,rodák z Hostovic.--27.4. byla na Olšanech pietně uložena do rodinné hrobky urna s popelem gen.F.Fajtla. Přítomni byli mladí historici. Naši letci z Anglie budou v ČR 5.-11.6.2007.S angl.vdovami?--Ztratil se nám býv.letec od 312.Jan Illek.Naposled žil ve White Rock,BC. Žije?--JAK skončil S/L Z.J. Pekárek,nar.17.10.1900 v Brně? Měl RAF č.84574 a označen jako Equipment Officer. Žil v 60 letech v č.203 High Park Ave.,Toronto.Pak si s čs.ambasádou v Ottawě vyjednal povolení k návratu do ČSSR a prostě zmizel.Ví někdo,jak skončil?--Jaroslav Ohnutek přebýhl v r.1944 v Itálii jako "vládní voják" k italským partyzánům a skončil u 311.v Anglii. Víme,že se narodil 10.3.1915 v Hodolanech a zemřel v lednu 1995 kdesi na Moravě.--14.3.1946 byl podél žel.trati Praha-Liberec nalezen mrtvý muž v modré uniformě zahr.armády. Jmenoval se Julius Kalfus,nar.8.5.1914. Smrt způsobila kulka a skok z rozjetého rychlíku.Proč si sám sáhl na život? Nebo to byl někdo jiný?Pomůže někdo rozluštit tu záhadu?--Dcera

Miloš Doležal

Nepolapitelný »motýlek« Danda

Pětadvacátého ledna zemřel v Chrudimi ve věku 85 let plukovník Dalimil Matus, válečný odbojář, příslušník RAF a vězeň komunistických lágrů. Poslední rozloučení s nepolapitelným Dandou, jak mu přezdívali ve východních Čechách, se koná ve dneš ve 13.30 hodin v chrudimské obřadní síni.

Jeho dramatický život »nepolapitelného Dandy«, podobný slavnému filmovému Motýlku, by byl v kulturnější zemi námětem strhujícího příběhu. U nás o Matusově příběhu vědělo jen pár nejbližších. On sám žil po návratu z australské emigrace velice skromně v chrudimském domově pro seniory a žádnou publicitu nevyhledával.

»Dalík« nebo »Danda« Matus, jak mu kamarádi říkali, vyrůstal v rodině chrudimského poštovníka. Cvičenec dělnické tělovýchovné jednoty a skaut nikdy nepřestal svoji přípravu velebit. »Byla to fyzická a mravní příprava, která mi tolikrát zachránila život – umění rozlišovat, bleskově se rozhodnout, pěstovat intuici.« A také neúhybnost, světepost a vytrvalost.

Po okupaci se Matus aktivně zapojil na Chrudimsku do protinacistického odboje v ilegální organizaci Obrana národa, jenže pardubické gestapo brzy proniklo do jejich sítě a 19. listopadu 1940 byl spolu s ostatními zatčen. Při jednom z převozů z výslechu se mu podařilo v Pardubicích utéci. Po necelému roce skrývání byl znovu zatčen a vězněn v Pardubicích, Terežíně a Drážďanech, odkud za neuvěřitelných okolností uprchl. Na jeho dopadení byla gestapem vyslána vysoká finanční odměna, jenže díky skvělým lidem se mu dařilo žít v ilegálním úkrytu. Nakonec s bra-

Plk. Dalimil Matus, AC2, RAF No.788650,nar.29.8.1921 Ném.Brod. Zemřel 25.1.2007 v Chrudimi. Neměl snadný život..

trem Vojmírem velmi odvážným způsobem prošel okupovanou Evropou až do Španělska a Anglie, kde oba vstoupili do čs. armády.

Dalimil byl přijat v RAF k leteckému pozemnímu personálu a v závěru války ještě stihl absolvovat letecký výcvik. Po návratu do vlasti se oženil a pracoval jako instruktor létání v Prostějově. Komunistický puč znamenal jeho propuštění z armády, manuální zaměstnání a také pokus o přechod hranic – Matus byl znovu zadržen, tentokrát ochránci socialistického ráje a dva roky vězněn v jáchymovském pracovním táboře. Druhý pokus o emigraci se mu v roce 1968 zdařil a se syny se usadil v Austrálii a na Nové Guineji létal, pěstoval kávu, orchideje a také provozoval snackbar. Návrat do vlasti pro něj znamenal bolestné poznání: »Na svobodě a v důchodovém zajištění tu žiji ti, kteří nás mlátili a mučili.«

Dalimil Matus však nebyl žádným zatpklým starcem. Vysoký ramennatý Dalík byl mužem britkého humoru a aktivním tulákem. Autem stále vyrážel na výlety do krajiny a ani do australských končin nepřestal létat. Do jeho srdce se vešel oceán i hluboké vysocínské lesy, v paměti zůstával sebezáchovy sprint pardubickými ulicemi i první československý prezident, spatřený v dětství na žďárském náměstí.

Seděli jsme v dřevěném altánku a Dalík Matus se banálně ptám, jakému poznání došel. Tehdy odpověděl: »Že se vyplácí nejt s davem. Proto vnukům říkám: Váš děda šel v prvních řadách proti nacistu. Nesnížil se s komunismem. Nevezl se dčjaninu jako černý pasážér. A to mě činí vnitřně šťastným.«

Autor: básník, je redaktorem

Vincenc Hodek/14.11.1904 Praha-28. 8.1977 Richwood,NJ, vynikající čs.vlaštenec,civ.letec, velitel obrany Trojského mostu v r.45. Výrobce let.přístrojů.Dědeček poručíka am.armády Phillipa Dolla,viz str.1.

Pozoruhodný letoun HK-101,vyrobený za války tajně. Foto je z roku 1946,když se letoun zalétával pro presentaci na Aerosalonu v Paříži. Místo: letiště v Klecanech.Letoun měl v Paříži úspěch,ale čs.komunisté po únoru 48 letoun i plány zlikvidovali a p.Hodka uvěznili.

Několik našich čtenářů se pídilo po fotografii M.Pavlovského.Požádali jsme několik historiků v ČR a býv.příslušníků RAF a výsledek: můžeme přinést tuto fotografii. Jsou na ní zleva:Alois Píska,nar.4.4.1920 v Bánově u Uh.Hradiště,od 310.perutě, Miroslav Pavlovský,nar.3.11.1917 ve Vídni,od 311 a František Bret,nar.7.10.1917 v Klatovech,od 311. Víme, že A.Píska žije v Anglii a vůbec si na nic nestěžuje /ten nám tu fotografii zapůjčil/,ale není známo,zda stále žijí ti druzí dva.Kdo nám pomůže?Napadá nás: o podobná data má zájem plk.J.Váňa,Tvrďého 291,199 Praha.

I stalo se

Je to příběh, jehož podstata se stala před 65 lety. Je to příběh československého válečného letce brněnského Kralovského letectva, který je ohranován temným protektorátem a osudem židovského studenta. Jeho autor má za sebou desítky článků a vědeckých, o kterých byly psány. Je to pojednání, kde je vzdávána odvaha, přátelství, nesmírná láska sestra, ale i utrpění vzájemné odpovědnosti uvozené historickým mottem: »Pouze život, který žijeme pro ostatní stojí za to!« Touto prací autor odkrývá doposud bílá místa v dějinách čsl.válečného letectva. Text vznikl postupně po dobu devíti let, z počátku za nesmírné podpory protagonisty a dále řady institucí v České republice, Velké Británii, Francii, Německu, Kanadě, Austrálii a jejich válečných archívech a více jak čtyřiceti odborných konzultantů včetně meteorologů, lékařů, potápěčů, leteckých odborníků a dalších.

Kompletní práce poslána letecké historií formou byla posouzena celým českým

historikem a konzultována s jedním z nejprekadanějších českých spisovatelů. V závěru své práce autor, jinak člen klubu leteckých novinářů a létající příslušník Aeroklubu ČR, zcela dobrovolně a s přátelským gestem požádal protagonistu o autorizaci. Jakoukoliv poštovní odpověď začla: »... prosím!« Nepřítomně nebudu mít ani ja – udělejme ilustrovanou kartu za vším – nechť má ve svém srdci!« Do textu dvacetistránkového textu, který se přinejmenším dožít fotografie nebyla provedena jediná úprava: akorát s podstatnými fakty a částmi v textu byl protagonista seznamován během shora zmíněných let a byly jim emens dotazy, zdali již došlo k publikování. V současné době o sobě nechává psát knihu, která se z leteckého hlediska tvoří osmi životy protagonisty a jeho blízkých analyzovaných, a je zde zmiňováno pouze to, co už bylo vydáno knižně v předchozích letech.

Všechny, kteří se šli bu za naši svobodu jsou osobami veřejnými. Uprostřed devadesátých let veselí článek autora s popisem

jednoho bombardovacího letu, kde jste navigační okolnosti měly později fatální vliv na život jednoho člena čsl. posádky. Nemel být však proto tento článek publikován! Nic podobného ale ve zmiňovaném pojednání autora není. Letecký čtenář má právo znát nezkreslenou skutečnost. Osobně je u mni přání, aby rozsáhlé pojednání bylo realizováno a to i z důvodů, že kl. a jejich archiv patřily v tomto smyslu k opoře autora, ale i v roce 1996 byly napomocny jeho mnoha intervieu s čsl. letci žijícími v Kanadě a následných literárních pojednání. Je to právo i bývalého zástupce šéfredaktora jednoho z předních československých leteckých časopisů a řady čtenářů nehlédě k tomu, že během jeho vzniku byla učiněna řada dohod o publikování, které je nutno připravit vešs a tyto dohody by mely být dodrženy, jestliže chceme být slušnými lidmi. Závěrem si kladu otázku, zda jde o neuměrnou skromnost. V každém případě jde o aktu k práci druhého.

Miroslav Janáček

Také kousek naší letecké historie: v září 1991 se v Přerově na Leteckém dni sešla tato zajímavá skupina:zleva-František Pořina z Las Vegas, plk.inž.Z.Pidman /velitel místního let.pluku/, Bob /"Suchar"/ Jaroš ze Železného Brodu, Karel Šeda z Prahy a Zdeněk Škarvada z Ostravy.

O VOJÁCÍCH

"Aston Abbots Czechoslovak Day", Bucks., England, bude 24.6.2007. Spolupracuje místní odbočka Britské Legie, jakož i čeští a slovenští voj. ataché. Dvě atrakce: tanečníci ze Slovenska a přelet Spitfirů. Spojení: Neil Rees, 1 Eskdale Ave., Chesham, Bucks HP5 3AX. --Část vojenského prostoru Brdy se otevírá veřejnosti. Je to ráj pro houbaře. --"MFD" měla 9.3.07 článek "Pomník zrádci nebo úctu hrdinovi?".

Príspevek k veřejné diskusi v Kroměříži: zda tam má být pomník gen. Svobodovi nebo gen. Píkovi. Silný argument proti prvnímu: našel se dopis, který Svoboda poslal 13.3.1948 Čepičkovi; označil v něm Píku, Ingru, dalších 30 generálů a 3000 příslušníků armády za "nebezpečné a neperspektivní". Když dostal na stůl Píkovu žádost o milost, napsal na ni: "Neshledal jsem důvody, abych navrhl udělení milosti" a jeho býv. nadřízený gen. Píka byl komunisty popraven. --Na počest 93. narozenin novináře, plk. V. Straky, vytiskli jeho přátelé v ČSOL několik jeho válečných básní. --Po ČR a SR putuje zajímavá výstava "Od Vltavy k Piávě".

Dali ji dohromady Italové a týká se našich italských legionářů, kteří opustili rakouské linie a po boku Italů se vyznamenali. V září bude výstava v Moravské Třebové, na Vojenském střední škole. Velký úspěch měla výstava v Boskovicích a v Blansku. --Historik T. Müller z Vlašimi byl na pohřbu gen. A. Špačka; v uniformě a s praporem své odbočky ČSOL. --Archiv města Brna vydal knihu P. Kopečného "Obrana národa na Brněnsku 15.3.1939-29.2.1940". --Vál. veteráni usilují o pomník dr. E. Beneše v Brně. Doufají, že bude odhalena 28. října 2007. Bude to věrná kopie sochy před Černínem v Praze. --Páter A. Bernáček se v květnu 45 objevil v Plzni s 22. armádním sborem. V 90. letech obnovil kostel v Chlebovicích u Frýdku-Místku a tam také 5.7.1998 zemřel. O jeho životě vyšla kniha. --J. Koudelka napsal, že Kurt Herman operoval po spec. výcviku v Rusku za nepřátelskými liniemi jako diverzant, pod velením majora Kovpaka. V roce 1950 dostal od komunistů 8 let vězení. Jeho vdova žije v Austrálii. --V Muzeu města Ústí n/L vzniká dokumentační projekt, který zachytí případy čs. občanů německé národnosti, kteří v období hitlerovské agrese zůstali věrni ČSR a aktivně se podíleli na boji za její osvobození. Bohužel byli postiženi neprávem v rámci opatření uplatňovaných po válce proti tzv. nepřátelskému obyvatelstvu. Jména těchto jednotlivců přijímá i Gen. konzulát ČR v Torontu. --První česká ministryně obrany se setkala s první českou armádní plukovnicí. Jména: Vlasta Parkanová a ředitelka rekrutačních středisek Lenka Mendlíková. --V Bratislavě zemřel 9.4.07 básník Egon Bondy, původním jménem Zbyněk Fišer. Narodil se 21.1.1930 v Praze a jeho otec byl generálem čs. armády. --V naší obrněné brigádě sloužilo 12 čs. lékařů. Ve spojeneckých armádách jich bylo přes 150. --Johan Hanuš Federer z Prahy se v Austrálii dožil "95". Obléhal Dunkirk. --Do bojů na Slovensku proti B. Kunovi zasáhl "Slovácký prapor" z okolí Uh. Hradiště v síle 200 mužů; v r. 1918 se k nim připojili naši italská legionáři. Prapo-

Dostali jsme informaci, že 18.12.2006 zemřela v St. Paulu, Brazílie, pí Milada Součková, dcerka Mojišišová. Narodila se v Žehušicích 8.2.1922 a cí opatření uplatňovanými po válce proti tzv. nepřátelskému obyvatelstvu. Jména těchto jednotlivců přijímá i Gen. konzulát ČR v Torontu. --První česká ministryně obrany se setkala s první českou armádní plukovnicí. Jména: Vlasta Parkanová a ředitelka rekrutačních středisek Lenka Mendlíková. --V Bratislavě zemřel 9.4.07 básník Egon Bondy, původním jménem Zbyněk Fišer. Narodil se 21.1.1930 v Praze a jeho otec byl generálem čs. armády. --V naší obrněné brigádě sloužilo 12 čs. lékařů. Ve spojeneckých armádách jich bylo přes 150. --Johan Hanuš Federer z Prahy se v Austrálii dožil "95". Obléhal Dunkirk. --Do bojů na Slovensku proti B. Kunovi zasáhl "Slovácký prapor" z okolí Uh. Hradiště v síle 200 mužů; v r. 1918 se k nim připojili naši italská legionáři. Prapo-

Vzniká archiv, jenž má pomoci nezapomenout

PRÁHA, 15. 9. 2006

V Česku vznikne unikátní zvukový archiv vzpomínek válečných veteránů, bývalých vězňů a obětí nacismu a komunismu. Včera se na tom dohodlo sedm institucí, zabývajících se sbíráním vzpomínek, tzv. "orální historie".

Jsou mezi nimi Ústav pro soudobé dějiny, Vojenský historický ústav, pražské Židovské muzeum, Muzeum Ústí nad Labem, Živá paměť, Český rozhlas a sdružení Post Bellum.

Podnět ke spojení sil přišel z rozhlasu, který od května vysílá cyklus Příběhy 20. století redaktorů Adama Drdy a Mikuláše Kroupy, který vede sdružení Post Bellum. "Nápad nahrávat pamětníky vznikl před pěti lety, kdy se nám ozvali váleční veteráni. Od té doby jsme v Post Bellu zachytili příběhy šesti set lidí," vzpomíná Kroupa.

Okruh pamětníků se postupně rozšiřoval z válečných veteránů na oběti komunismu, ale i na jejich vězňatele. Do archivu se dostala i unikátní třídílná nahrávka prokurátora Karla Vaše, který poslal na smrt generála Heliodora Píku.

Židovské muzeum přináší do projektu 1060 nahrávek lidí, kteří přežili holocaust. "Nahráváme od roku 1990. Všechny záznamy jsou už digitalizované," říká ředitel muzea Leo Pavlat. Archiv Společnosti paměti národa bude přístupný badatelům i laikům. Mohl by jej využít i Ústav paměti národa, o jehož zřízení po vzoru Slovenska uvažuje současná vláda. (pl)

"Aston Abbots Czechoslovak Day", Bucks., England, bude 24.6.2007. Spolupracuje

CZECHOSLOVAK ARMY

Nepotrestaný zločinec

Jak čas běží, mizí z paměti lidí i divně známá jména hitlerovských válečných zločinců. Několik z nich se dosud nevytrálo. A to hlavně těch, kteří zločiny spáchali na území naší republiky. Jako jednoho z prvních jmenuje Alfreda Holmaja Naujocke.

Populární autor literatury faktu Roman Cílek před nedávnem dokončil knihu nazvanou Muž, jehož jménem byl zločin. Vypráví v ní osudy a zločiny člověka, který jeden čas stál v předních řadách nacistické elity.

Začátky jeho kariéry byly skromné. Jako podřízený sila začal pracovat pro Heydricha tajnou službu. První velký úkol ho čekal ještě před válkou na území Československa. V lednu 1935 s dalším zločincem v hotelu Zahorj v Štětovicích přepadli německého antifašistu Ing. Formise, jenž tam měl k dispozici tajnou protinacistickou výsilačku. Zavraždili ho a bez problémů se vrátili do Německa. První úkol, při němž Naujocke spolupracoval, byl nad jiné dalekosáhlý a významný. Jednalo se o zneškodnění a nakonec odstranění jednoho z předních sovětských vojenských činitelů maršála Tuchachevského. Bezlinšití instrukci prezidentovi Benešovi podstoupil vyhlášenou informací, že maršál tajně jedná s nacisty. Dr. Beneš ji předal sovětskému velvyslanci v Praze Alexandrovskému a za čas se zločinná akce rozehrála s cílem postupně oslabit sovětské vojenské síly.

Naujocke se osvědčil, a tak nebyla akce, již by se v nějaké formě neúčastnil. Podílel se také na zničení Československa na podzim roku 1938. Roman Cílek podrobně vypráví události z poloviny března 1939, spjaté se vznikem Slovenského štátu z Hitlerovy milosti. Do přípravy teroristických akcí se přímo v Bratislavě zapojil již osvědčený Naujocke.

Později se tento výčetník chlubil, že to byl on, kdo zahájil druhou světovou válku. Skutečně - 31. srpna 1939 stál v čele teroristické skupiny, která přepadla výsilačku v Gliwici a z nísejdu obnabila polské

vlastence. Neutrvalo dlouho a následoval případ ve Vanzle, souboj britských a německých zpravodajců. Čtenář se doví, jak složitě renkář všeho probíhalo a jak se v celém případě angažovala německá zpravodajská služba.

Nesporným přínosem knihy je skutečnost, že dává nahlédnout do zákulisí. Na mnoha místech autor cituje a hodnotí rozhodnutí setkáni. Několikrát se děj vrací zpět a sleduje činnost Naujocke. Jako prostý esek se dostal také na východní frontu U Chersonu byl tanen a za trest působil v civilní službě jako posílka černého obchodu. Do všech podobností je popsána jeho služba v prominentním nacistickém nevěstinci.

Jinou kapitolou je jeho působení v závěru války v tajné penězokazce dílně; mistři až neuvěřitelně dramatické léčení posledního období Naujockeova života, jeho útek ze zajetí a pouhá čtyři léta v dánské trestnici. Několikrát byl obžalován za zločiny spáchané v Československu, Polsku i jinde, ale vždy spravedlnosti unikl. Ještě dlouho po válce jeho osudy přitahovaly zájem veřejnosti. Nakonec došel k závěru, že lze vydělat také na zločnické minulosti. Poskytoval rozhovory významným světovým časopisům. První kniha o něm byla zcela vyprodána. Nepotrestaný zemřel během obchodního jednání 4. dubna 1966. Patřil k tem nacistickým zločincům, jímž sice učiněné činy byly dokazány, nicméně vyvázli bez trestu.

Publikace má hodnotu fotografickou přílohu s mnoha dosud nepublikovanými snímky o životě Naujocke a jeho osudech.

■ Miloslav Moult

Národní osvobození | 10/2007

ru velel por. V. Kropáč. --Když se gen. Bohumil Boček v 50. letech dověděl, že jeho syn Zdeněk dával informace Američanům, zřekl se ho. Ani to ho neuchránilo před zatčením v roce 1951. Obviněn, že plánoval vojenské spiknutí. Zemřel na následky mučení ve Valdicích v r. 52. Jeho syn byl vězněn 17 let. V pozadí obou případů byl kom. agent J. Doubravský, alias Igor Dischinger, alias Antonín Navrátil. Jeho roli potvrdila Reicinova sekretářka L. Uhliřová. Zachoval se prosebný dopis paní Bočkové prez. Gottwaldovi. Neodnověděl. --7.3.

07 zemřel plk. Bedřich Kopold, nar. 10.8.1921. Byl osvětovým důstojníkem v Rusku. V 50. letech dostal 18 let a seděl 6. v r. 68 se projevil jako "dubčekovec" a ztratil místo na ČVUT. --13. 3.07 zemřel gen. por. Vlastislav Raichl, nar. 24.1.1920. Zarytý komunist. Byl těžce zraněn na Dukle. Protipól Pravomila. --Generál Laudon zemřel v N. Jičíně v r. 1790. --MO konečně rozprodává nepotřebné vojenské objekty. Týká se Vtelna, Frenštátu p.R. a j. --Vyšly třídílné "Válečné paměti" gen. De Gaulla. --K. Hermann dostal z MO v dubnu 1997 sdělení, že jeho hodnost je poručík v.v. --Firma WAL-MART CANADA darovala 1 milion dolarů na stavbu památníku v místech, kde v r. 1944 přistály jednotky kanadské armády. Bude to Juno Beach Centre. Další milion je k dispozici na provoz. --Jan

Bílovský, Na Kopci 37,747

81 Otice, ČR, stále hledá

válečné kamarády Bohuslava

Pruska. --Dali jsme do kupy

Standu Hnědíčku z Vojtova

Levinem. --Máme foto Čs. ba-

terie kanonů proti útočné

vozbě z května 1943.

Je mi špatně.

A proč?

Jel jsem hodinu ve vlaku a seděl

jsem proti směru jízdy.

A to jste si nemohl s někým

vyměnit místo?

Nemohl, seděl jsem v kupé sám.

Z Prahy došla smutná zpráva, že tam 3.4.2007 zemřel vynikající čs. vlastenec, předseda Čs. Obce legionářské, gen. mjr. Antonín Špaček, 89. Fotografie ho zachycuje v Pomezí u Aše, kde naši v r. 45 první vstoupili na půdu Československa. Za kom. totality měl pravé peklo..

Národní osvobození | 10/2007

Poznámka osvětující historii

Hrdinové mlčí, je název knihy vydané v roce 2005 akciovou společností RING Group se sídlem v severočeském Mostu. Zdeněk Tešinský a kolektiv výtorních obsahově pozoruhadné, ale i výpravě knižní dílo. Na straně 217 je článek pod titulem Nepotrestaný zráda. Cituji z textu: „Hrubé a neomluvitelné zanedbání povinností způsobilo důstojník vojenské kanceláře plukovník Berounský. Jeho cíl lež pravem poklidit za zrádu.

Touž, jmenovaný nezůstal při likvidaci naší vojenské kanceláře na Rue de Bourbon v Paříži evidentní křivky se jmenuje i vojáci a četní, kteří bojovali proti Němcům. Tyto se pak krátce poté (v roce 1940) dostali do rukou německých okupantů.

Podle nich pak v roce 1942 gestapo v protěmání Čechy a Moravu posylovalo cile do tábů a posílalo je do lágru ve Svatoševě. Autorem této poznámky je však známo, že to

nebyl jen Berounský, ale že zde byl ještě nejméně jeden správní důstojník, který za tuto osudovou chybu byl po válce dokonce odsouzen k deseti odnětí svobody. Takže není na místě uvažovat jen o zrazení v citovaném článku, že s tímto činem plně souhlasila budoucí vláda, která údajně chtěla mno zaležitost uvést v zapomnění! Opak je pravdou. Vláda dala jasně najevo, že s činem nikdy ne souhlasila a proto byl potrestán. Opačná do- mněnka autora článku Nepotrestaný zráda je tedy neracionální a více než spekulativní! I Kanadské listy z 30.10.2000, z jejichž obsahu autor knizovaného článku vycházel, se mohou mylně. Archiv, který o těchto skutečnostech jednorozměrně hovoří je totiž v Praze... Tyto události však již nikdo nemůže změnit na utopení, které musejí všichni internovat po- hledu věcem ve Svatoševě vystupět.

■ JUDr. R. KUJ

Válečným veteránům zůstan zachován příspěvek na lázně

Válečným veteránům a jejich manželkám či manželům zůstané právo získat od ministerstva obrany příspěvek na lázeňskou péči či rekreační pobyt. Počítá s tím novela, kterou ve čtvrtek podepsal prezident Václav Klaus. Úprava má také zajistit další poskytování dotací zařízením, která se o válečné veterány starají. Napravuje tak důsledky nového zákona o sociálních službách. Ten zrušil působnost ministerstva obrany ke zřizování ústavů sociální péče pro veterány s odůvodněním, že je obsažena v zákoně o válečných veteránech. Tato norma však neupravuje příspěvky a dotace.

O PARAŠUTISTECH

Dne 17.6.2007 bude město Sezemice u Pardubic okázale slavit 780.výročí založení. Týž den odhalí pan starosta /a senátor/ Bohuslav Kopecký v místním parku bustu kapitána Alfréda Bartoše, statečného velitele para-výsadku SILVER A /Bartoš,Valčík,Potůček/. Je známo, že se Bartoš narodil 23.9.1916 ve Vídni dvěma mladým lidem,kteří ze Sezemice pocházeli.Když mu byly 3 roky,přestěhovala se rodina do Sezemice. Freda dokončil místní měšťanskou školu a maturoval pak s vyznamenáním na reálce v Pardubicích. Další jeho víceméně dobrodružný život popsali v "KL" historici dr.Zdeněk Jelínek a Karel Gottwald a je chyba, že ani jeden z nich při odhalení busty Alfréda Bartoše nebude.--Přípomínka: G/C Ron C.Hockey, který za války vysadil v Protektorátu 7 mužů, včetně Gabčíka Kubiše a v r.1993 se stal čestným občanem Pardubic,se narodil 4.8.1911 a zemřel na zápal plic/po odhalení pomníčku na počest francouzských odbojářů, kdesi v jižní Francii,21.2.1992. Mosaznou desku, kterou daroval kostelu v Resslově ulici v r.1991, neznámý pachatel ukradl. Dnes se i letecký historik František Šrp snaží o to,aby se našla náhrada. /Desku v Muzeu v Ležákách zatím nikdo neukradl./--V "Novém Polygonu",č.2/2007,byl zajímavý článek Milana Hulíka "Proč Heydrich nestřílel?"Zajímavé informace částečně čerpají z výpovědi býv.komisaře Gestapa v Praze Heinze Pannwitz, který po propuštění ze sovětské internace žil v Ludwigsburku v záp.Německu. Sešel se s"česko-australským badatelem"/tak ho nazval M.Hulík/Stanislavem Bertonem-Brzobohatým. Zajímavá věc: k Pannwitzovi dovedl Bertona přes své kontakty se sudeto-něm.sociálními demokraty vydavatel t.l. Co se stalo s vdovou po Heydrichovi? Ušadila se na jednom z ostrovů u Helgolandu,provádala se za finského malíře M.Maninena a zemřela 14.8.1985 ve věku 75ti let. V téže čísle je i vynikající článek T.Krystlíka "Pozadí atentátu na Heydricha a Eliášovy smrti".--Přednosta Zvláštní skupiny D v Anglii,plk.Karel Paleček se stal po válce brig.gen.,ale v r.1949 byl zatčen a odsouzen na 9 let. Byl z Leopoldova propuštěn v r.1952.Zemřel v Praze 12.března 1962.

O SKAUTECH

Kanadská poštovní správa vydá známku na počest 100.výročí světového skautingu koncem července 2007,ale různé akce na toto téma začaly mezi

kanadskými skauty de facto tím,že 1.oddíl v Cooksville /viz foto/ pozval na besedu čs.skauta-exulanta, který po 42 roků neztrácel nádeji,nejenom že jeho vlast bude svobodná,ale i skauting tam bude zas svobodně existovat. Besedy se účastnili i rodiče skautů. Měl jsem možnost jim představit osobnost starosty čs.skautů do r.1948, Velen Fanderlika, který v kanadské provincii B.C. žil a zemřel.Zaujala je mapa,na které mně v r.48 ukázal,kudy mám jít,abych se dostal na svobodu.Sám pak tou cestou odešel s paní ven. Až do své smrti v r. 1985 byl členem Int.Scout Bureau. Hlavní debata byla o Baden-Powellovi a proč se nemohl dohodnout na těsné spolupráci s Thompsonem Setonem a James Curwoodem,kteří položili základy Wood-

Craft League of America.Bylo zajímavé,že Seton žil víc než 30 let na břehu nedalekého jezera Ontario.Baden-Powell byl výrazně lojální anglickému králi,což ti dva Američané nemohli být. Posluchačům jsem představil A.B. Svojsíka a kdy on začal u nás. Dost těžko chápali,že někdo zlý mohl přijít a 3x čs.skauting zakázal a skauty krutě pronásledoval.. Naznačil jsem jim, jak v těžké situaci byli naši vedoucí, jako můj první skautský vzor J. Nobilis,Rudolf Plajner,Jiří Bayer a Antonín Sum.Mám pocit,že další besedy budou následovat.

Během"Československého Dne"na kanadském Masaryktownu v červenci 1951 se z amplionu ozvala výzva, aby se všichni skauti a skautky sešli ve čtyři hodiny u kapličky sv.Antonína. O toto oznámení se zasloužil býv.pražský voják Jaromír Vejvara. Je na snímku 3.zleva,pak je Mirko Janeček z Pardubic,Jiřina Klapková,Dagmar Kadlecová a Vladimír Krška-NAFTALÍN. To byly základy k budoucímu č. oddílu č.241,v rámci kanadského ústředí. O rok později se tento oddíl scházel pravidelně v suterénu ruského bapt.kostela,pak se přestěhoval do Masarykova domu na Cowan Ave. Mimo zakládajících členů na schůzky chodili mj.Karel Ruml /z "vlaku svobody"/,Jaroslav Bureš, Mirek Bergman,Dagmar Hittlová se sestrou Evou,Jan Matějovič, Mirek Benák a Hana Braunová.Nejaktivnější v letech 1955-57 byla skupina vlčat,kteřou vedl M.Janeček-AKI s p.farářem Jandou /z Dačic/ a Jaroslavem Skálou-KNEDLÍ-KEM. O další pokračování se zasloužil Antonín Honig st., který měl 3 chlapce a sám skautingu /mimo cyklistiku-byl za ČSR na jedné Olympiádě/ fandil. Pak nastala doba, kdy si každý našel jiné zájmy,přestěhoval se za prací inam,i do USA. Někteří byli aktivní v kanadských oddílech blízko byaliště.

ODZNAK LESNÍCH ŠKOL ODZNAK RÁDČOVSKÝCH KULČ

Kanadský skaut č.1 v Mississauze,Michael Cleland, člen ústředí Scouts Canada v Ottawě.Sdělil nám,že příbuzná T.Setona pracuje na Scout Foundation Board. Jistě by uvítala,kdyby byl obnoven Setonův park na břehu jezera Ontário.

Devadesátiny instruktora

Rodák a obyvatel Velehradu, předseda OV ČSBS v Uherském Hradišti a také Jednoty ČOL ve Zlíně plukovník v. v. Vladimír Maděra, "západní" i "východní" voják z druhé světové války, se narodil 19. března 1917 - tedy oslavil v nedávných dnech devadesátiny. Vladimír pochází z rodiny cihlářského dělníka a měl pět sourozenců. Absolvoval měšťanskou školu a Školu tkalcovskou a krejčovskou v Prostějově. Jako výtečný absolvent byl doporučen na aranžéra k firmě Baťa ve Zlíně, kde se dokonce stal pomocníkem ředitele. Byl spojařem čs. armády, v roce 1938 po mnichovských událostech byl mobilizován a nastoupil k pěšímu pluku č. 27 v Uherském Hradišti. Po okupaci českých zemí se četář Maděra stává členem ilegální vojenské organizace Obrana národa v radiotelegrafním družstvu v rotě Velehrad. Podílí se na organizování odchodů pronásledovaných a vojáků přes Slovensko do emigrace. Před hrozcím zatčením gestapem odchází ilegálně 26. února 1940 přes zasněženou Velkou Javořinu na moravsko-slovenské hranici, Nové Město nad Váhom, Michalovce a Užhorod do Budapesti. A tady jako mnozí skončil ve věznicích Tolonháb. Byli odvedeni zpátky na slovenskou hranici, ale opět ji překročili zpět.

Tentokrát se jim podařilo dostat na polské zastupitelství a Poláci pomohli. Odeslali skupinu jako "fotbalisty" do obce Baja poblíž jugoslávských hranic. Přechod se napoprvé podařil, dostali se do Bělehradu a pomohl jugoslávský Sokol. Nezbyvalo ale jiné řešení, než přihláska do francouzské Cizinecké legie a cesta přes Řecko a Turecko do kasáren v syrském Bejrutu. Po vypuknutí druhé světové války, přepravení Francie Německem, jsou příslušníci uvolněni z řad legie a sjíždějí se do Agde.

Posledním transportem se Vladimír Maděra dostává do Marseille, kde je v kasárnách Ci-

zinecké legie "odveden". V Agde ho zařazují k 2. praporu 1. pluku do 6. roty.

Ale příliš si ve Francii nezabojoval - přišla kapitulace a další cesta, tentokrát do Anglie k čs. jednotce. Prodělal výcvik v řízení pásových vozidel a nákladních aut a byl vybrán do parašutistického výcviku s předpokladem vysazení do protektorátu Čechy a Morava. Při druhém seskoku utrpěl těžké zranění páteře, pohmožděliny a otřes mozku. Zůstal po vyléčení na základně jako instruktor a technik při výcviku dalších parašutistů, které vybavoval technickým materiálem i osobními potřebami a také je fotografoval. Díky svým schopnostem nakonec skončil u zpravodajců. Služba v Anglii ho příliš neuspokojovala, a tak využil možnost odejít a posílil čs. jednotku v SSSR. Dne 24. ledna 1945 se skupina vylodila v Sevastopoli, následovala cesta do Konstance a vlakem přes Rumunsko až do slovenského Trebišova, kde byl štáb 1. čs. armádního sboru v SSSR. Poté, co bylo 26. dubna 1945 osvobozeno Brno, se V. Maděra po letech podíval domů. Nebyla to radostná návštěva - bratr Alois byl zatčen a vězněn v koncentračním táboře, nejmladší bratr Josef, za války totálně nasazený do Vídně, tam v roce 1944 při náletu zahynul. Po válce byl V. Maděra, již jako nadporučík, přidělen v Praze k likvidační skupině, která mj. shromažďovala materiály o válečné činnosti paravýsadků.

V armádě sloužit nechtěl, a proto v hodnosti kapitána demobilizuje. Na jaře 1947 byl ale opět povolán do služby, aby pomohl budovat výsadkové vojsko. Byl náčelníkem týlu. Ani jeho však neminulo zatčení. Byl vyšetřován a 12. srpna 1953 odsouzen. Protože ale trest nepřevýšil dva a půl roku vyšetřovací vazby, trest vlastně vykonal. Byl "jen" propuštěn z věznic a z armády.

Vladimír Maděra nezahorl. Jeho aktivita v bývalém Československém svazu protifašistických bojovníků byla příkladná. Má rozhodující podíl na vybudování památníku za obci Salaš poblíž Velehradu, kde nacisté po střelech a ubili 29. dubna 1945 dvacet občanů ze Salaše a okolí.

V současné době, i když není zcela zdrav pomáhá všem, kteří potřebují informace - filmům a studentům při zpracování ročníkových prací. Uspořádá přes třicet výstav nejen v Uherském Hradišti, ale i v dalších místech.

Plukovník v. v. Vladimír Maděra je nositelem mnoha vyznamenání a řádů, mj. Řádu Bílého lva II. třídy a Zlatého řádu Karla IV. Celá okresní organizace ČSBS v Uherském Hradišti, členové ČsOL a známí V. Maděrovi srdečně blahopřejí k životnímu jubileu.

■ OV ČSBS Uherské Hradiště

Plk.Vladimír Maděra/uprostřed/ s pí Marií Jilíkovou a přítelem ze Slovenska.

aktuality

Miliardář Zdeněk Bakala, 46, se sám nazývá staromódním investorem. Vystudoval mikroekonomiku na U.of Berkeley, CA. V New Yorku se dostal na pole korporáčních financí a hrál úspěšně na burze. Byl u zrodu firmy Patria Finance a zbohatl jejím prodejem. Investoval do "Respektu" a plánuje investice v uhelném průmyslu v Rusku. S býv. "Miss ČR" M.Maláčovou se rozvedl a má s ní jednoho syna. --Na Zbraslavi uctili občané 65.výročí popravy spisovatele Vlad. Vančury. --Na kat.biskupství v Hradci byla otevřena výstava "10.výročí návštěvy papeže Jana Pavla II" v tomto městě. Promluvil i O.acb.Karel Otčenášek a primátor města p.Divíšek. --5.5.byla v Brně beseda Spol.přátel P.Rusi. Nová odbočka vznikla v Jindřichově Hradci. Valná hromada Společnosti byla v Praze 28.4. --Ing.Alena Kulheimová nám poslala bohatý materiál k oslavám 750.výročí založení uherského Hradiště. Oslavy vrcholí bohatým kulturním programem 14.10.2007, ale "Slovácké slavnosti vína" budou už 8.9. Výše jmenovaná svými články zapojila do oslav celý krajanský svět a očekává, že krajané navštíví mj. také Buchlovice a Lázně Luhačovice. --10ti-minutové parkování v obchodní galerii v Brně přineslo dvěma Kanadánům, otci se synem, nečekané problémy. Z jejich vypůjčené fabrie zmizely 4 kufry s osobními věcmi. --ZO ČSOP v Leštině má 34 členů. V místní škole ustavila "Kroužek mladých ochránců přírody". Předsedou je E.Neoral st., hospodářem M.Uzeitigová a jednatelem Jan Frank. --Česká firma PRINCIP buduje mytný systém pro Londýn. Vyzná se v mikrovlnné a satelitní technologii. --Karel Truhlář, 31, okradl kanadskou ambasádu v Praze jako účetní o 1 milion kan.\$. Buď se sedět sedm let. --Zemřel režisér Míla Kohout, partner Romana Holého. --Hlavním řečníkem na počtu k výročí stud. demonstrace v únoru 1948 v Nerudově ul. byl předseda Senátu Přemysl Sobotka. Za pamětníky mluvil Z. Boháč. --Češi jsou první v Evropě na žebříčku bezbožnosti. --V Praze byl torontský prof. Paul Magocsi, předseda Světové rady Rusínů. Zajímá se o problémy Rusínů žijících v ČR a usilující o trvalé usazení. --Na jednoho zubního lékaře v ČR připadá 1510 pacientů. --Pardubice budou mít 2 multikjina. Jde o izraelskou investici. --Novým ředitelem Státních archivů let 1948-1989 je PhDr. Pavel Žáček. Objevil např., jak byl z Rakouska unesen Imrich Sucký. Zařídil to R.Barák, ale ten byl později také zavřen. --Revue "Prostor" č.74 měla zasvěcený náhled dr. Martina Skály z Ottawy "Multikulturní zápletky" a článek P.Grofa "Kanadská duše". --M.Hanuš napsal úvodník "Kanadská ulice a česká ulička". Adresa: POBox 141, 140 21 Praha 4. Tel. 777728754.

Dvě české univerzity patří mezi nejlepší na světě

Univerzita Karlova v Praze a Vysoké učení technické v Brně jsou jediné dvě vysoké školy z České republiky, které se letos dostaly do žebříčku Top 500 nejlepších světových univerzit.

Univerzita Karlova v respektovaném žebříčku obsadila 248. a VUT 428. místo. Žebříčky nejlepších světových univerzit uveřejňuje vždy na podzim vzdělávací příloha britského listu The Times. Mezinárodní experti zaměřeni na vzdělávání a kariéry doposud vždy sestavovali pořadí Top 200, do kterého v historii žádná z českých univerzit neprošla. Aby ukázali komplexnější obraz situace ve světovém terciárním vzdělávání, roz-

hodli se odborníci letos poprvé sestavit žebříček Top 500 - v něm má Evropa 228 univerzit, USA s Kanadou 122. Nadále platí, že polovina z nejlepších padesátek světových vysokých škol se nachází v Severní Americe, Asie je v ní zastoupena sedmi univerzitami.

Mezi hlavní kritéria při sestavování žebříčku patří kvalita výzkumu a uplatnitelnost absolventů, důležitá je i mezinárodní pověst školy a kvalita výuky, ale tato kritéria mohou některým školám vyhovovat více než jiným. Významnou roli hraje i jazyk, v němž se vyučuje a v němž se vykazují výsledky. Přesto je hodnocení považováno za velkou významnou a ve světě uznávané.

Senioři-sportovci z Pardubice se zásluhou historika Z.Veselíka /Benešovo nám.2442,530, 02 Pardubice/sešli "Na Vinici". Bylo jich skoro 50. Nejstarším účastníkem byl známý východočeský vodácký maratonec V.Kadlec, 95. Na snímku s ním roztulová populární zpěvák a sportovec Josef Sochor.

"ZELENÉ KARTY" PRO ODBORNÍKY ZE ZAHRANIČÍ

Ministr průmyslu a obchodu Martin Říman chce zavést systém zelených karet pro zahraniční odborníky a umožnit jim tak vstup na český trh práce. Zelená karta umožní cizím občanům práci u konkrétního zaměstnavatele v ČR na dva roky. Poté si cizinec bude moci žádat o trvalý pobyt.

Říman tak chce řešit nedostatek například programátorů, lékařů, nebo svářečů. Ministr chce také zkrátit dobu, která je potřeba na získání pracovního víza, z pěti měsíců na dva. Snížit se mají i požadavky na znalost českého jazyka. Nároky se ale budou lišit s kvalifikací a povahou pracovního místa. Zavedení systému zelených karet si vyžádá změnu několika zákonů. Nejdříve se zřejmě dočkají vysokoškolsky

vzdělání cizinci, kteří zřejmě budou moci o zelené karty žádat od ledna 2008. K zavedení zelených karet se Říman podle svých slov inspiroval v zahraničí, zejména v Irsku.

Vedoucí se ptá muže, který právě nastoupil: "Jak dlouho jste byl na předcházejícím pracovišti?" "Deset let." "To je slušné. A proč jste odešel?" "Byla vyhlášena amnestie."

Jak Bob Hurikán kazil českou mládež

MARIE HOMOLOVÁ

Asovali ho na tramského krále, vzdoroval třem režimům, od popravy ho zachránil konec války a pár let nato ho ztratil Lubomír Štrougal. Jeho písnička Rikádo dodnes zní u táboráků... Josef Peterka alias Bob Hurikán se narodil právě před sto lety.

Medové manšestrky, kanady, kostkovaná košile, na krku šátek. A kytara. Málokdo ho znal jinak. Jako devítiletý začínal u skautů, na státnické fotografii dokonce stojí Masarykovi na Hradě čestnou stráž. Jenže "život podle píšťalky" ho záhy přestal bavit. Zlákal ho trampové, jimž vymyslel titul "divocí skauti".

Dodnes nikdo nevyšetřil, kde se v našich krajích vzal fenomén trampování, který nikde jinde nemá obdoby. Když Bob Hurikán psal počátkem 40. let slavné Dějiny trampingu, ani jemu se nepodařilo přesvědčit odhalit, proč se právě v české kotlině zabydlel Divoký západ s jeho statečnými a spravedlivými chlapy.

Sám u zrodu trampingu nestál, ale v roce 1919 se poprvé se skauty dostal do Posázaví a už tam srdcem zůstal. Záhy se připojil k osadě Hurikán a její jméno přijal za svoje. Byl tulákem, boxerem, písničkářem, novinářem, spisovatelem. S kytarou doputoval až za polární kruh a naopak do Orientu, o kterém pak napsal knihu. Na psacím stroji postaveném v osadě na párezu se rodily i jeho rodokapsy Pobožný střelec a Děs Wyomingu, ale taky naučné knihy: Stopař Cassidy či Zálesák od Zlaté řeky. A především tu sestavil pomyslný pomník trampskému světu - Dějiny trampingu, kvůli kterým procestoval snad všechny ze stovek prvorepublikových osad.

České listy v internetové podobě

Odbor krajských a kulturních vztahů MZV ČR (OKKV) využívá této cesty k informování všech českých krajanů a přátel ČR o tom, že do plného provozu byla uvedena internetová verze Českých listů. Toto periodikum, které v letech 2000 až 2006 vycházelo ve formě časopisu - měsíčníku, je v současnosti zveřejňováno v rámci internetového portálu czech.cz na adrese: www.czech.cz/cz/eskelisty.

Věříme, že si nová forma Českých listů získá příznivce z řad tradičních i nových čtenářů. V obvyklých rubrikách přitom nabídne vedle informací o aktuálním dění v ČR zejména realie ze života českých krajských komunit po celém světě, informace o kulturně prezentačních akcích ČR v zahraničí, profily řady významných osobností, zkušenosti s pořádáním nejrůznějších aktivit krajských spolků a další různorodé podněty. Nespornou výhodou je možnost přímého internetového propojení čtenářů s původním zdrojem informací.

S pozdravem

PhDr. Ing. Zdeněk Lyčka,
ředitel OKKV

To takhle jednou přijde šerif do saloonu a vidí na zemi mrtvého muže.

Ptá se tedy barmana: "Hráč?" "Jo." "Falešný?" "Jo." "Poker?" "Ne, housle."

Už je zase tady

Letní čas v Brně... o hodinu zostřeny! Pořád čekám, kdy se ho konečně podaří zrušit a zase si o tom můžu nechat jenom zdát. A jestli ten sen bude patřičně "živý", přijdu pozdě do práce.

Lenka Novotná

Padourům navzdory

Tramping bral jako romantiku, vzdor proti světu "padourů" i jako návrat k přírodě a ke svobodě, a to se všim parosom a zásluhami, kterých se až do konce života držel. Navíc byl skvělý muzikant, řada jeho písniček ho daleko přezíla. Rikádo, Gaballeři, Západ horí, Starý šerif... A taky Vinobraní na Perkutově, složené pro koncert, který právě na Perkutově uspořádal na podporu nezaměstnaných kamarádů.

Dlužno dodat, že v té akci neviděl politiku, o té tvrdil, že "do trampingu nesmí". Vedl spory s časopisem Tramp, který podle něj šířil do hnutí příliš levicovství. Když v roce 1931 policejní prezident Kubát vydal výnos, který zakazoval společné táboření chlapců a děvčat v jednom stanu, a policie na trampy začala pořádat honičky, byl z těch, kdo se bránili. Ale protestní shromáždění, na němž se v Praze sešlo na deset tisíc trampů, zkritizoval - podle něj dopadlo fiaskem právě proto, že ho levicoví novináři využili. (Mimochodem, o zrušení Kubátova výnosu se nakonec zasloužil jeden jediný tramp z libického údolí, který policejní šikanu proti své osobě hnál až k Nejvyššímu správnímu soudu.)

Paradoxně právě na apolitického Bohu Hurikánovi později ulpělo podezření, že si zařadil s temnější politikou. Před válkou začal pracovat v Poledním listu, který založil fašista Jiří Stříbrný. "Nesmysl, k těm věcem Hurikán nikdy neměl blízko," tvrdí jeho dcera Jana, "psal tam jen černou kroniku."

Termín popravy: 9. května 1945

Byl založením rebelant, a co víc, měl to bád moc rád. "Jo, doma je doma," tu vždy kdysi tisíckrát napsal do dopisu, který poslal z Orientu mamince. Což byly zřejmě důvody, proč za 2. světové války kolem sebe shromáždil Trampskou partyzánskou zimní brigádu. Ta díky síti kamarádů fungovala od jihu Čech přes Chrudim až k severu. Na přelomu zimy a jara 1945 kdosi prasknul, že nad Sáazavou ve zřícenině Stará Dubá schovává Rusa, a na hvězdomnický raně si pro Bohu Hurikána přijelo gestapo. Rádili s pistolí po celém srubu, ale na to, že pod podlahou, po které chodili, jsou uskladněny zbraně a munice, nepřišli. Hurikán dostal trest smrti, rozsudek měl být vykonán 9. května. Spolu s dalšími čekal na popravu v pankrácké věznici. Když ten den ráno zarachotil ve dveřích klíč, stál na prahu ruský voják: "Jste volni," oznámil jim.

Vrátil se na Zlatou řeku, ale iluze, že se ni vpluje zpět do zlatých časů, brzy vyprchala. Po roce 1948 měl s rodokapsy o spravedlivých a hrdiných chlapečích Divokého západu utrum, ostatně Lubomír Štrougal na jeho adresu později jasně řekl, že "Bob Hurikán nám naši mládež kazit nebude".

Počátkem 50. let tedy odešel na stavbu slapské přehrad. Dělal tesaře, zedníka, betonáře... a znovu až po psacím stroji, aby zachytil náladu toho tvrdého prostředí. Když stavba takřka končila, přijela skupinka prominentních spisovatelů, mezi nimi Marie Majerová. Den se tam potulovali a pak Majerová přišla za Hurikánem: "Boběčku, já taky udělám knihu o přehradě." Rozzařil se. "Nejdřív si vezměte lopaty a koukejte tu s těmi lidmi žít." Ve srubu pak svůj rukopis hodil do ohně.

Nabídl mu členství ve straně, odmítl. A jako osoba nežádoucí už zůstal jen u těžké práce. Jezdil s partami studnařů, pracoval na železnici, ale hlavně pořád žil ve svém světě pravověrného trampa. Pro hnutí to byly těžké časy. Osady sledovala StB, trampy na pražských nádražích odchytávala policie, do dějin se zapalo několik krvavých potlachů, kde zasáhly Lidové milice. Přesto se tramping vyvíjel nepodřadit. I za Bobem Hurikánem jezdily do jeho osady party mladých kluků. Čili ho jako ikonu, legendu, trampského krále. Spáfovali v něm hrdinu romantického snu o dobrodružství a svobodě, které bylo "zatravně málo".

Zemřel v červnu 1965, bylo mu osmapadesát. Do strašnického krematoria se s ním přišlo rozloučit na tisíc lidí, stáli až venku na chodníku. O tak masovou účast se zasloužili trampské tamtamy, oficiální zpráva o Hurikánově smrti se v novinách objevila až dva týdny po pohřbu. Jeho zatím nepřežité Dějiny trampingu směly znovu vyjít až v roce 1990.

marie.homolova@seznam.cz

ČECHOSLOVÁCI ZAHRAŇIČI

papyrusové lodi Kon-Tiki přes Pacifik. Loď s názvem Tangaroa s modernějším vybavením by měla urazit 5.300 mil za 3 měsíce. Na palubě je vnuk původního Thora Heyerdala. Je mu 28 let. --Když se Josef Mašín v 60. letech usadil v Německu, poslala za ním čs. kom. rozvědka Oskara Černého, alias Tomáše, aby se pokusil o jeho únos. Figurovat v tom měl i agent jménem ARNO, který měl podííl na únosu B. Laušmana. --K. Kukal/Švýcary/ byl za totality vězněn s lužicko-srbským farářem Čížem. --Přátelé nezapomínají, že 30.1. 1945 zemřel ve Walesu inž. Jaromír Nečas, býv. čs. soc. dem. politik. Od r. 1924 byl čs. poslancem na Podk. Rusí, později se stal ministrem soc. péče. Jeho manželka Marie, roz. Poubová a dcera Věra neměly možnost odejít za ním do Anglie a přišly o život v Osvětimi. --Víte, že Ladislav Brom natočil v Anglii a jinde na tučt vlnikajících filmů? Narodil se 16.4.1908 v Chocni jako Ladislav Kořínek. Po únoru 48 odešel do Švédska. Zemřel 22.1.1969 ve vlaku z Montreálu do New Yorku na mozkovou mrtvici. --Rakušané staví v Loebenu 5ti-hvězdičkové vězení. --Sokol-ský sraz "OETZ 2007" bude 26.-28.5. v Oetzu/Tyrolu/. Sokol má dnes v ČR 190.000 členů. --Zdeněk Mastník/Anglie/ jako první čte v "KL" skautskou hlídku. --Připomínka: dcera Karla IV, Anna, se provdala v r. 1380 za angl. krále Richarda II. Zavedla v Anglii "side saddle". Dosud tak jezdí na koni současná královna Alžběta II. --Krajané ve Švédsku poslali švédskému králi Gustavovi XVI gratulaci k

Z Anglie došla zpráva, že tam 8. 4. 2007 zemřela paní Patricia Jostenová, vdova po nejvýznamnějším novináři čs. poúnorového exilu. Narodil se 25.3.1913, zemřel 29.11. 1985. Byl tak aktivní proti světovému komunismu, že to způsobovalo starosti nejen paní Jostenové, ale i jeho spolupracovníkům, mezi které vydavatel t.l. patřil. O únosu či zabití Jostena ricinovou injekcí /ta zabila v Londýně jeho blízkého přítele, bulharského Markova/ uvažovalo pražské politbyro celkem 4x. Nepovedlo se mu unést Jostena /jako v případě Laušmana/ a na možnost jezu v jídle byl upozorněn včas. Patricia ovšem měla radost, že Josef Josten-Stein všechny úklady přežil, ale že v lednu 1985 dostal od královny Alžběty II. Řád MBE. Dne 28.10.1995 převzala z rukou prez. Havla pro "Pepu" Medaili za zásluhy I. stupně. Na snímku z roku 1968 je paní Jostenová, se svým synem Martinem a paní Brou Honigovou, na "starém" Masarykt. -nu v Torontě. Byla to vzácná žena.

NASI V USA

SVU uspořádá mezi 8-10. 2007 Konferenci v Bethlehemu, PA. na téma "Contributions of the Moravian Brethren to America". --České Centrum v New Yorku má adresu: 1109 Madison Ave./83rd St./, tel. /212/288-0830. --Museum James Curwooda v Owosso, MI. je otevřeno pro veřejnost. Proslavil se knížkami o vlčáku Kazanovi. --Kdo ví něco o A. Grünfeldovi-Allanu Grantovi, který přišel do USA v 1939? --Vyšla nová kniha L. Feierabenda o čs. družstevnictví. Knihu uvede v Praze syn autora, prof. Ivo Feierabend z Kalifornie 31.5. --Jiřina Fuchsová z LA se domnívá, že 5. červen by se měl v ČR stát Dnem Čechů v zahraničí. --Podle "prezidenta krajanů" J. Baláže bude oprava Národního domu v N.Yorku stát 730 mil. Kč. Zklamán je i dnešní ministr pro místní rozvoj Petr Gandalovič, který jako gen. konsul ČR v NY "koupi" domu ČR sjednal. 21.4. se na dům a krajanů přiletěl podívat zahraniční ministr ČR, Karel Schwarzenberg. --Texaský "Hospodář" měl zprávu, že p. M. Kocourek, býv. rez. Ottawy, dnes rezident Brna, podal stížnost k Ústavnímu soudu. Žádá o uznání moravské národnosti. Kdo by chtěl do stížnosti zapletl V. Havla, E. Wagnera, agenta Březinu, Jana Husa a j. --Bi-skup P. Esterka má novou adresu: 344 Koch Ave., Placencia, CA. 92870-1928. --Originál tzv. Pittsburské dohody o ustavení ČSR z roku 1918, bude v hlavním muzeu města. --Ota Ulč vydal novou knihu: "Klorkanie a obtížné sousedství". --Vyšla kniha o Rusínech "The People from Nowhere", 120 stran. Stojí US\$24:50. Objednávky: C-PRC, Inc. 5304, 5304 Perry Highway, Erie, PA. 16509-3559, USA. Napsal ji prof. Robert Magocsi. --Nová adresa: Dr. R. Krejčí a Vera Fusk-Peters, POB 82295, Fairbanks, Alaska, 99708, USA. Legiobanky. Logicky se připojil --Am. senát trvá na českých pasech k biometrickými daty a na sdílení bezpečnostních informací.

Měsíčník moravského humoru "TRNKY-BRŇKY" Box 55, 763 12 Vuzovice, ČR

Roční předplatné US\$26:40
Lze poslat též na "KL"

IN MEMORIAM

Otec Jan Lang 1919 - 2007

21. března zemřel Otec Jan Lang, významná osobnost československého exilu ve Velké Británii, který působil jako katolický kněz od roku 1949 na londýnském Velehradě. Naposledy se s ním v Londýně rozloučili krajané 30. března. Českou a Slovenskou komunitu v Londýně zastupuje jako dosud slovenský kněz Otec Josef Vojtek.

Jan Lang se narodil 20.6.1919 v Rajhradě na jižní Moravě jako nejmladší ze čtyř dětí. Studoval na jezuitském gymnáziu na moravském Velehradě a na Arcibiskupském gymnáziu v Praze. Pár dní před maichovským diktátem vstoupil do jezuitského noviciátu v Benešově a tam složil první žeholní sluby v roce 1940. Ve studii teologie pokračoval na Siražově v Praze. V roce 1944 byl nacisty zatčen, koncem války přešel epidemii tyfu v Malé Pevnosti v Terezíně. Po 2. světové válce byl vyslán do Londýna dokončit teologická studia. V roce 1947 byl vysvěcen na kněze. V Anglii ho zasáhli komunistický převrat v únoru 1948. Otec Lang se rozhodl nevracet se do Československa a organizoval pomoc pro uprchlíky. Od roku 1949 byly z jeho iniciativy zahájeny pravidelné československé bohoslužby. Otec Lang organizoval další pomoc - založil školu pro děti krajanů, pořádá letní tábory a rozvíjel jiné aktivity. Londýnské duchovní centrum se prvních dvacet let své existence staralo především o české, moravské a slovenské krajanů.

Po roce 1968 s příchodem nové vlny emigrace obrátil Otec Lang pozornost do normalizovaného Československa, stál za založením londýnské pobočky pražského Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS), která se stala respektovaným politickým sdružením. Velehrad využívaly různé krajaňské organizace, po listopadu 1989 tam zůstala jen Společnost pro vědu a umění (SVU). Otec Lang se stal legendární osobností československého exilu. Jeho pronlvy v rozhlasu BBC sily po více než čtyřicet let naději posluchačům v jeho rodné vlasti. Dodával lidem kolem sebe životní optimismus a velkou duchovní sílu k překonávání překážek. Kromě hlavní náplně svého působení - být katolickým duchovním krajaňské komunity, pomáhal všude, kde bylo třeba, bez ohledu na vyznání: byl politicky aktivní a podílel se na řadě akcí, inicioval postavení pomníku Jana Palacha na Velehradě a výroční tržiny, účastnil se pochodu ujatých národů za svobodu, protestních akcí proti okupaci Československa; prostě nebylo téměř významnější akce, při které by nebyl. Byl dobrotný, tolerantní, laskavý, byl všemi milován.

Za pomoc krajaňské komunitě a za podporu domácího disentu udělil v roce 1991 československý prezident Václav Havel Otci Langovi Řád T. G. Masaryka.

Rudolf Němec

"Zpravodaj", Švýcary, 4/2007.

60. narozeninám. Jeho manželka je býv. německá letuška. --V Opatiji byla odhalena deska na počest prvního primátora Prahy, Karla Baxi /1863-1938/. Byl při tom i chorvátský prezident Mesić a velvyslanec ČR dr. Petr Buriánek. Primátorka Karlových Varů Veronika Vlková uzavřela s Opatijí sesterské spojení. --Britové vrátili potomkům brněnské Feldmannovy rodiny asi tučt vzácných obrazů a kreseb, které rodině ukradli nacisté. /Vnuk žije v Izraeli./ --V roce 2006 bylo v Chorvátsku na 800.000 českých turistů. --Eugenie Bujnová přežila ve Vídni obtížnou operaci, z které se zotavuje. --Na prodej: chovátský zámek Mali Tabor u Prišlina. Má stát asi půl milionu EUR. --V Sydney/Austrálie/ měli úspěšnou Velikonoční zábavu. Během přestávek vyprávěl vtipy populární páter Jaroslav Šimek. V Melbourne působí Otec A. Hrdina, OFM Capuchin. --V Anglii se dobře uvedl Otec Jozef Vojtek, 22 Ladbroke Square, London W11 3NA. Tel./020/7727-7849. Mše mají dobrou účast.

Kupují čtenářům polidneuce /namky, bankovky, dopisnice, mince a d. s. celým světem/ J. KHz. 50724 Dětenice 23. ČR

Z galerie exilu

Eduard Fusek

K neprávem zapomenutým postavám naší nedávné historie patří i český podnikatel a politik Eduard Fusek. V roce 1978 napsal známý rozhlasový komentátor Svobodné Evropy Pavel Peňázek v amerických exilových novinách *Exil* na jeho adresu: "Když člověk píše životopisnou poznámku o tak plodném životě a o tak plném a obětavém člověku, nemá požití, o čem psát, ale co vynechat." Se stejným problémem jsem se potýkal i já.

Eduard Fusek se narodil 20. prosince 1901 ve Vládkách Kloboukách. Pocházel z rodiny malého živnostníka. Dřsne prožil rodiny Běskyd a neměsíc poměry chudých živnostníků v mnohem předurčoval jeho osud.

Po absolvování obchodní školy v Praze se věnoval elektrotechnice a získal praxi hlavně ve skandinávských zemích. V roce 1924 založil vlastní podnik na Slovenku a získal řadu patentů. Pak přestěhoval firmu do Prahy. Jeho výrobky měly značku EFKA a FENOME. Otevřel si radioobchod a prodejnu na Václavském nám. 33. V roce 1935 se stal předsedou Ústředního svazu obchodu, který měl 362.000 členů. Navíc se stal předsedou správní rady Pražské městské pojišťovny a byl ve vedení k Živnostenské straně, která hájila zájmy živnostníků od r. 1919. V r. 1938 se za tu stranu

Sympatická Božena Nováková, která je "doma" v San Diegu, CA. a v Mostě, ČR, se obětavě pokouší získat mezi krajanů v USA fin. pomoc pro Nalaci Galerie Oskara Brázdy v Líčkově u Žatce. Zav. pojil se i texaský "Hospodář". Adresa je: Líčkov č.1, skup P. Esterka má novou adresu: 344 Koch Ave., Placencia, CA. 92870-1928. --Originál tzv. Pittsburské dohody o ustavení ČSR z roku 1918, bude v hlavním muzeu města. --Ota Ulč vydal novou knihu: "Klorkanie a obtížné sousedství". --Vyšla kniha o Rusínech "The People from Nowhere", 120 stran. Stojí US\$24:50. Objednávky: C-PRC, Inc. 5304, 5304 Perry Highway, Erie, PA. 16509-3559, USA. Napsal ji prof. Robert Magocsi. --Nová adresa: Dr. R. Krejčí a Vera Fusk-Peters, POB 82295, Fairbanks, Alaska, 99708, USA. Legiobanky. Logicky se připojil --Am. senát trvá na českých pasech k biometrickými daty a na sdílení bezpečnostních informací.

20.12.1901-31.1.1996

dostal na pražskou radnici. Německá okupace znamenala zlom. Je aktivní v odboji a podporuje její finančně i zpravodajsky. Válku zážraken přežil a ve volbách v roce 1946 byl zvolen poslancem lidové strany za Pardubice a okolí. Po únoru 48 odešel s rodinou do Anglie a do Irsku, ale v r. 1951 emigruje do USA. Pokusil se vyrábět elektrická akumulátorská kamna, ale neměl výrazný úspěch. Přesl do stavebního oboru. Vrcholem jeho působení v Americe bylo, když ho v roce 1958 katolická universita ve Washingtonu přijala jako technického ředitele projektu National Shrine of Immaculate Conception, což byla stavba jednoho z největších kostelů v USA. Na tomto projektu pracoval skoro 10 let a po té odešel do důchodu.

Ve svých politických aktivitách ovšem ani v exilu nezahál a aktivně se zapojuje do třetího zahraničního odboje. Už na podzim roku 1948 obnovuje zakázanou živnostenskou stranu, stává se jejím prvním předsedou a později i členem Rady svobodného Československa, hlavního reprezentativního orgánu našeho poúnorového demokratického exilu. Pro velké neshody ve vedení exilu i ve straně samotné se v polovině padesátých let vzdává na protest všech funkcí a z politiky se stahuje. Zůstává aktivní pouze v nejrůznějších krajaňských sdruženích a katolických spolkách, kde se angažuje například při masových protestech proti uvěznění kardála Berana. V rámci těchto svých aktivit se soustře-

duje především na budování české kaple ve Washingtonu, kterou se podařilo postavit v průběhu edmdesátých let a která byla slavnostně vysvěcena 25. června 1983. Eduard Fusek se dožil konce smutné války, pádu komunistického režimu a obnovy le - okracie ve své vlasti. Za mluve v pozhnaném věku devadeseti čt let 3. ledna 1996 ve Washingtonu.

Michal Pehr

/Paní Jana Fusková, roz. Malá, narozená 24.2.1906, zemřela ve USA 1.4.1994. Popel Eduarda a Jany byl uložen do rodinné hrobky v Václavských Kloboukách./